

Venstres medlemmer af udvalget har derimod gjort den opfattelse stærkt gældende, at det foreliggende ønske bør imødekommes.«

Også ved valget i 1979 forekom en lille stemmeforskel (33) mellem 2 kandidater, men en anmodning om en ekstra fintælling blev ikke imødekommet. Ordføreren for udvalget (Tastesen) udtalte dengang på udvalgets vegne:

»Udvalget til valgenes prøvelse har drøftet anmodningen om en ekstra fintælling, men har ikke fundet, at den bør imødekommes. Udvalget henholder sig her til det synspunkt, som ordføreren for udvalget til prøvelse af valgene efter forrige folketingsvalg, hvor en tilsvarende anmodning forelå, gav udtryk for.

Under udvalgets drøftelser er følgende synspunkter blevet fremført:

Som det fremgår af de nævnte eksempler, har disse drejet sig om tilfælde inden for et parti og om tilfælde, der vedrørte en enkelt eller to amtskredse.

I modsætning hertil drejer den nu foreliggende anmodning sig om en landsomfattende gennemgang omfattende 2 (store) partiers stemmetal.

På denne baggrund synes betænkelighederne ved at foranstalte en ekstra fintælling at være særlig store. Det kan, som indenrigsministeriet bemærker i sin skrivelse, ikke udelukkes, at der af nogle valgbestyrelser anvendes en anden bedømmelse end den, der er foreskrevet, men på den anden side må det tages i betragtning, at hele valgloven bygger på, at vurdering og optælling af stemmesedlerne foretages af de stedlige valgbestyrelser, og at en tilsidesættelse af disse kan medføre en faktisk ændring af hele systemet, idet det fremover vil være langt vanskeligere at afslå anmodninger om ekstra fintælling, for hvornår skulle en ekstra fintælling finde sted? Den daværende ordfører (Holger Eriksen) omtaler dette meget vanskelige spørgsmål i 1964: »Endelig var der jo det meget væsentlige spørgsmål om, i hvilket tilfælde man skal foretage en sådan revision. Her var